

DET STÅR KVINNER BAK

Av Reidar Jørgensen

Den hederskronede Trondhjems Turistforening fra 1887 er etterhånden blitt et stort og komplisert maskineri, hvor utrolig mange hjul må tikke og gå for at det hele ikke skal gå istå. Som kjent spiller olje en dominerende rolle i moderne maskiner, ofte i form av materielle påskjønnelser, men i den store T.T.-maskinen er det temmelig sparsomt med denne form for olje. Her er oljen erstattet av den ideelle begeistring for sak og formål, og derfor burde mange av de store og små nødvendige hjul være trukket fram i lyset, om ikke for offentligheten, så ihvertfall for medlemmene.

Denne gangen er det T.T.s syforening som skal ha sin lille plass i årboka. Heldigvis er det ikke nødvendig med mange ord for å gi medlemmene et inntrykk av den selvoppofrende innsats som her er ydet til gagn for T.T. og fjellvandrerne. Tallenes tale er her på sin plass. Fra 1949 til våren 1953 ser resultatet slik ut:

730 stk. laken	600 stk. håndklær
133 stk. dynetrekk	120 fag gardiner
250 stk. putevar	16 stk. store T.T.-vimpler
Diverse løpere og duker.	

I tillegg til dette kommer alt det som er sydd på hyttene av vertinner som har hatt symaskinen med. Det er kjedelig å operere med kronebeløp i forbindelse med en slik strålende innsats, men vi overlater til dem som interesserer seg for kroner å gjøre et overslag over hvor meget disse damene har spart T.T. for.

Syforeningen ble startet av og blant styrets damer i 1947, og

Annen rekke: Fru Kirsten Haave, fru Agot Kleven, fru Karen Nilsen og fru Signe Falkanger. Første rekke: fru Gudrun Eriksen, fru Helga Nielsen, frk. Hjordis Mørkved og fru Ruth Birkeland.

Arne Falkanger

fru Astri Mittet Angerman var drivfjæren til hun forlot byen i 1949. Tiden går uvegerlig videre og nye medlemmer kommer til, men ånden er stadig den samme. Hver 14. dag møtes damene til sying, ektemennene med bil transporterer symaskiner, og det er bare såvidt det blir tid til en kaffetår og smak på baksten som vertinnen trakterer med — det går jo på omgang.

Ved siden av den rent økonomiske betydning en slik innsats har for T.T., er det innlysende at damenes innsats i høy grad virker inspirerende på oss som sitter som ansvarlige ledere. Skal en holde dampen oppe, er det simpelthen uomgjengelig nødvendig med slike inspirasjonskilder. Derfor, TT.-folk, sender vi en takk fra hjertet til fru Signe Falkanger, fru Ruth Birkeland, fru Gudrun Eriksen, fru Kirsten Haave, fru Agot Kleven, fru Helga Nielsen, fru Karen Nilsen og frk. Hjordis Mørkved.

«FANDENS DANSE SAL»

Av Gunnar Raabe

Noe av det morsomste en mann med fjelldilla kan tenke seg er vel å legge nye ruter i fjellet. Dette å vite at du og ingen annen har funnet en ny flott rute, at du og ingen annen har bestemt hvor tusener av turister i årene framover skal sette bena — det gir en tilfredsstillelse større enn noe annet. Og senere kan du aldri riktig gi slipp på denne ruta, den er på en måte en del av deg selv. De rutene du har lagt blir til slutt som en stor barneflokk, du husker dem alle sammen, og er alltid like spent på hvordan de ter seg og hvordan folk liker dem. Med passe mellomrom går du dem om igjen, frisker litt opp med rødmaling, og spør alle du møter hvordan de liker ruta.

Men ikke alle barna har hatt en like lett fødsel. Jeg tenker særlig på et av mine egne — ruta fra Skedbrokåtan til Ljøsnåvollen i Femundmarka. Den er et ledd i gjennomgangsruta Svukuriset—Rørosvegen, og derfor meget viktig. Skedbrokåtan ligger såvidt det er på andre siden av svenskegrensa, og dit gikk det fra før vardet sti fra Svukuriset. Men videre nordover, inn til Ljøsnåvollen i Norge? Det var altså oppgaven.

Nå er jo Femundmarka et villniss av de sjeldne. Make til ulendt terreng fins vel ikke på den østlige halvkule. Et sammensurium av eldgammel furuskog, dels i stående, dels i veltet tilstand — morenevoller i alle retninger, myrer og vann — og hva slags vann? Ikke slike vi er vant til i hvert fall. Som edderkopper strekker de lange smale ben i alle retninger, så en aldri vet når en er ferdig med et vann, og begynner på det neste. Et interessant terreng, det lar seg